

Nr 60.

Av herr **Hansson** i Vännäsby, *om anslag för bidrag till täckdikningar.*

Under åtskilliga år har riksdagen anslagit medel till Grundförbättringar: Bidrag till täckdikningar. Från att tidigare hava utgått med 1,500,000 kronor sänktes bidraget vid 1936 års riksdag till 1,000,000 kronor för budgetåret 1936/1937. I sitt förslag i ämnet hade emellertid lantbruksstyrelsen hemställt om samma belopp som förut. Motionärer i såväl första som andra kammaren hemställde ock om bibehållande av anslagsbeloppet. Med hänsyn till anslagets uppgivna egenskap av led i åtgärder för arbetslöshetens bekämpande ansåg sig emellertid chefen för jordbruksdepartementet böra under den ljusnande konjunkturen på arbetsmarknaden inskränka anslagskravet för ifrågasättande ändamål till 500,000 kronor. I propositionen utsades tillika fullt tydligt, att avsikten vore att i sinom tid avveckla anslaget. Till statsrådets mening anslöt sig jordbruksutskottet, och riksdagen anvisade ett till 500,000 kronor nedprutat belopp. Härvid framhöll riksdagen särskilt angelägenheten av att mindre och medelstora jordbruk i första hand tillgodosåges.

I sin skrivelse angående anslagsäskanden har lantbruksstyrelsen nästlidet år (31 augusti 1936) meddelat, att för budgetåret 1936/1937 ansökningar inkommit om dylika bidrag till ett sammanlagt belopp av omkring 2,326,000 kronor, alltså en avsevärd ökning mot de år, då högre statsbidrag funnits tillgängligt. Därjämte anförde lantbruksstyrelsen, att även om arbetslösheten ej längre motiverade samma anslag som tidigare, ville emellertid styrelsen för sin del ifrågasätta, att med hänsyn till önskvärdenheten av fortsatt kraftigt befrämjande från statens sida av täckdikningsverksamheten, särskilt å de små och medelstora jordbruken, anslaget måtte för budgetåret 1937/1938 beviljas till oförändrat belopp eller 1,000,000 kronor. Av tidigare åberopad hänsyn till förbättringen på arbetsmarknaden äskades i propositionen endast 500,000 kronor.

Till lantbruksstyrelsens sålunda uttalade mening ansluter jag mig helt. Även om tidigare hänsyn till arbetslöshetssynpunkterna måhända varit avgörande, finner jag, i likhet med lantbruksstyrelsen, det vara genom antalet ansökningar om täckdikningsbidrag fullt ådagalagt, att alltjämt ett synnerligen stort behov föreligger av anslag. Här må erinras om att täckdikningen i Norrland ännu är föga utvecklad, särskilt gäller detta smärre jordbruk. Ju flera och mångsidigare krav, som ställas på jordbrukare och jordbrukets produkter, och ju starkare belastning på jordbrukets ekonomi, som den visserligen i och för sig behjärtansvärda höjningen av jordbrukararbetarnas levnadsstandard medför, desto viktigare är det att förhjälpa jordbrukaren,

speciellt på svagare och mindre jordbruk, till att kunna tillfredsställa dessa krav. Till de närmast till hands liggande rationaliseringsåtgärderna i sådant syfte måste givetvis räknas täckdikningen. Vad från samhällets sida åtgöres för att på rimliga villkor hjälpa jordbrukare till ett i tekniskt avseende högtstående jordbruk bidrager ock att i ekonomiskt hänseende göra honom bättre rustad att kunna tillfredsställa samhällets ökade krav på honom i skilda hänseenden.

Under åberopande av de skäl, som lantbruksstyrelsen sålunda anført för ett oförändrat bidrag till täckdikningen, får jag hemställa,

att riksdagen för budgetåret 1937/1938 måtte till Grundförbättringar: Bidrag till täckdikningar anvisa ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1937.

Eric Hansson.

I motionens syfte instämma:

Nils Persson.

Linus Andersson.

Albert Johansson.

D. Larsson
i Hede.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

Ewald Lindmark.

O. E. Sandberg.

E. Thorell.